

پرونده روز
<div></div>

ادامه از صفحه ۸ه

بالافاصله طبق بند بعدی می گویند که دولت های توانند حق شرط بدهند و بگویند ما نمی خواهیم ماده ۲۴ درباره ما اعمال شودیعنی خود کنوانسیون راه را بر ازار گذاشته است. ماده ۲۴ خودش می گوید این روش حل اختلاف است اما کشور های توانند در زمان پیوستن به کنوانسیون اعلامیه دهند و بگویند مفاد ماده ۲۴ برای ما اعمال نشود. نکته دیگر حق شرط های ماست. هر کنوانسیون و سند بین المللی را می توانید با حق شرط بپذیرید مگر این که سند صریحا به این اشاره کرده باشد.

ما بعد از انقلاب برای همه اسناد حق شرط های سنگین گذاشته ایم و تعارف هم نداریم. در این باره هم گفته ایم جایی که با قانون اساسی ما متوافق باشد، مفاد این سند را قبول نداریم. ۶۳ کشور برای پیوستن به این کنوانسیون حق شرط گذاشته اند. وقتی شما حق شرط می گذرید و دولتی به حق شرط شما اعتراض می کند، این طور نیست که شرط شما ملغی شود بلکه ماده مربوط بین دو کشور اعمال نمی شود اما دوستان برداشت کردند که خود حق شرط بین دو کشور بی اثر می شود که این صحیح نیست. حق شرط یک موضوع حاکمیتی است و هیچ دولتی نمی تواند این حق را از دولت دیگر سلب کند. نکته دیگر این که ما به چندین کنوانسیون مقابله با تروریسم در دوره قبل از انقلاب پیوسته ایم و هیچ شرطی هم نداده ایم. یک نفر بگوید که چه مشکلی برای کشور ایجاد شده است؟

موضوع اجماع در FATF چیست؟

در سازمان های بین المللی یک عبارت اجماع داریم و یک اتفاق آرا. در اتفاق آرا باید همه کشور های دور میز ای مثبت بدهند مثل اعضای دایم شورای امنیت در تصمیم گیری در آن شورا. اما در اجماع رئیس است که فضای عمومی جلسه را در نظر می گیرد و می گوید اجماع حاصل شده است یا خیر. همین اجماع در سازمان های مختلف سنت های متفاوت دارد مثلا در برخی سازمان ها از جمله عدم تعهد با وجود دو مخالف قطعی باز هم اجماع حاصل است. در این نهاد هم تصمیم گیری در باره ما با این ترکیب فعلی موافقان و مخالفان مشکلی ندارد. اگر اقدامات ما تکمیل باشد، حصول به نتیجه امکان پذیر خواهد بود ضمن این که همان گونه که عرض کردم اکثریت قاطع جلسه از ما حمایت می کنند و آمریکا را بخواد بر مبنای سیاسی و بدون بهانه فنی فشار بیاورد در واقع خودش را متزوی خواهد کرد و برای اجماع سازی در تصمیمات دیگر این نهاد با واکنش مشابه اعضای دیگر مواجه خواهد شد. این بحث تصمیم گیری در نهادهای چند جانبه بین المللی یک بحث فنی است که نباید به سادگی به آن پرداخت. دشمنان ما به ویژه آمریکا را داشتن مادر فهرست غیر همکار FATF ابراز شان است و به هیچ وجه به نفع آن ها نیست که ما شرایط عادی داشته باشیم ولی ماو دیگر اعضا هم دست بسته نیستیم.

قدرت رئیس جلسه در FATF چقدر است؟ یعنی

اگر رئیس آمریکایی باشد که در این دوره آمریکایی هست یا مثلا چینی باشد چقدر در اعمال نظرات شخصی و نظرات کشور های خودش دست شان باز است؟

ریاست این نهاد دوره ای و به صورت سالانه است و کشوری که ریاست را به عهده دارد فردی را به عنوان رئیس معرفی می کند. از اول ژوئیه سال ۲۰۱۸ نوبت ریاست به آمریکا رسیده و دولت ترامپ دستیار وزیر خزانه داری را به عنوان رئیس معرفی کرده است. پس از آمریکا، نوبت به چین می آید که سال آینده به چین خواهد رسید و نماینده چین هم اکنون سمت معاونت را دارد. رئیس وظیفه اداره جلسات را عهده دار است و تصمیمات باید مور تأیید اعضای تصمیم گیرنده در این نهاد باشد.

آن جا که گفتید رئیس جلسه با توجه به فضای جلسه اعلام می کند که اجماع حاصل شده یا خیر چقدر رئیس آمریکایی می تواند نظر شخصی خودش را اعمال کند؟

به هر حال رئیس می تواند اعمال نفوذ هایی بکند منتها برخی وقت ها این مسئله نتیجه عکس می دهد و باعث حساسیت و پیگیری جدی دیگر اعضای جلسه می شود.

با این فرض که یکی از کشور ها از ما درخواست اطلاعات از یک بانک یا فرد داشته باشد و اصرار کند که اطلاعات را بدییم اما ما آن را نداریم، سر انجام چه می شود؟ چه مشکلی برای ما پیش می آید؟ یا نمونه ای داشته ایم؟

فعلا که ما وارد این شبکه نشده ایم. اگر زمانی در آن قرار داشتیم در چار چوب استاندارد ها بر اساس ملاحظات خودمان عمل می کنیم. بر داشت ما از تجربه خیلی از کشور ها است که ذیل این شبکه قرار دارند و اتفاقا دشمنی های جدی هم دارند این است که ذیل الزامات این نهاد مجبور به انجام کاری در خلاف مصالح ملی نشده اند. در این زمینه به طور خاص ما جلسات مفصل با برخی کشور ها داشته ایم که از تجربیات آن ها استفاده کردیم. هم کشورهای اروپایی و هم دیگر کشور ها. این طور نیست که هر کس هر چه خواست در اختیارش قرار بگیرد. بقیه سامانه ها هم همین طور هستند. مثلا اینترپل ما که به سامانه مرکزی مقر اینترپل در لیون فرانس وصل است آیا به هر درخواستی پاسخ می دهد؟ حتما این طور نیست. در هر سیستمی احتیاط یک سری خطوط قرمز دارند. اگر برخلاف آن خواستند به کشوری فشار بیاورند ،همکاری ما قطع می شود. قطعا اگر ما در سامانه ای به این نتیجه برسیم که ابزار یی برای سوء استفاده است، کلیه همکاری ها اقطع می کنیم و البته عواقبی هم خواهد داشت که پای آن هم می ایستیم. منتها شرایط ما در این نهاد هم اکنون ضرر قطعی نیست. اول باید از این شرایط خارج شویم بعد بر ای احتمالات دور بعد تدبیر مناسب داشته باشیم.

شمار فردیوید ما می توانیم با کشور ها MOU نداشته باشیم یا اگر با فلان کشور MOU نداشته باشیم، این کشور می تواند بانک های خود را از کار کردن با ما منع کند؟ هر هنه MOU نداشتن با یک کشور چیست؟

اگر کشوری نخواهد با ما کار کند، نمی توان آن را مجبور به همکاری کرد. این سوال ایراد دارد. من الان آمار دقیقی ندارم که چه تعداد کشور با ما به خاطر به محدودیت همکاری با کوپا یادداشت تفاهم داشته باشد. روی الگوی یادداشت تفاهم ما باید بیشتر کار کنیم. یکی از مشکلات ما این است که در تعامل با این نهاد باید داریم. در ابتدای امر باید گفتن زمانی که شما در شبکه ای فعال هستید، نقش آفرینی می کنید، اطلاعات جزئی کسب می کنید، روش های حرفه ای کار افرای می گیرید و به راحتی می توانید مسائل را مدیریت کنید و ما مانند آن رویه ها مانجر به محدودیت همکاری می شود. ایران شایستگی ایفا نقش در همه نهادهای بین المللی ذی ربط را دارد و این توانمندی را هم دارد که نقش فعال و تاثیر گذار داشته باشد.

از این فرصتی که در شرایط اختیار روز نامه خراسان قرار دادید، سیاس گزار یم.

چالش‌های اجرای «برنامه اقدام» FATF توسط ایران

مجید شاکری: هیچ کس با تعامل با FATF مخالف نیست بلکه مخالفت ها درباره «برنامه اقدام» است

در مقابل نکاتی که برخی موافقان اجرای استاندارد دهای FATF توسط ایران مطرح می کنند، این مسئله منتقدان جدی نیز دار د که معتقدند اجرای آنچه در «برنامه اقدام» آمده است به منافع ملی و امنیت ملی ایران ضربات جبران ناپذیری وارد می کند. در این باره دکتر مجید شاکری کارشناس مسائل اقتصادی

■ **آیا ایران می خواهد به عضویت FATF بر بیاید؟**
اصلا بحث پیوستن به FATF مطرح نیست و ما بنا نیست به FATF بپیوندم. موضوعی که مطرح است اجرای برنامه اقدام (Action plan FATF) برای ایران است. عضویت در این گروه مسئله دیگری است که اصلا حالا به ما نمی رسد و یک بحث دیگر است. این که می گویند اصلا بحثی به نام الحاق به FATF نداریم و اگر هم موضوع پیوستن به گروه های هم خانواده FATF است که هم اکنون بدون ارتباط به «برنامه اقدام» هم ما در حال پیوستن به گروه اور اسیا هستیم و کسی با این موضوع هم مخالفت ندارد. موضوعی که باعث مجادله و گفت و گوهایی بسیار و متاسفانه از بعد فنی فاصله گرفته و کمی سیاسی شده است موضوع اجرای «برنامه اقدام» FATF است که مقرراتی داشته باشد و این هم نوشته شده است.

پس بحث اجرای یک پیمان بین المللی با یک قانون که بخوایم انجام دهیم نیست. از قضا کسانی که امروز مخالف FATF هستند بزرگترین مدافعان اجرای قانون مبارزه با پولشویی ایران هستند.

■ **آیا فآف نقشیه فیقرار بازی می کند؟**
FATF مانند فقی نیست. فیکا فقی نهاد ناظر است اما FATF یک نهاد ناظر است که تعداد زیادی از کشور ها در مجمع عمومی اش حضور دارند و رای می دهند. بر اساس تصریحات خود FATF و نسخه استاندارد سال ۲۰۱۲ این نهاد، FATF یک نهاد مشورتی است. این جور نیست که مقرراتی داشته باشد و این مقرر اثر برای همه کشور ها اجرا شود و ما اگر این مقررات را اجرا کنیم همه چیز درست می شود. یکی از اشتباهات بزرگ FATF این است که فکر می کنند یک استاندارد دی وجود دارد و همه اجرای کنند و ما هم همان را اجرا می کنیم. این کار خطاست. FATF لا به های مختلفی دارد. یکی از این لایه ها همان استاندارد دهای سال ۲۰۱۲ است که ۹+۴۰ توصیه دارد و بانک مرکزی ایران هم نسخه فارسی اش را منتشر کرده و بعد گاه آن را اجرا می کنند در حالی که در دست نبود. رده دیگر آن ارزیابی های دو جانبه است. اما موضوعی که با آن طرف هستیم این است که ما در عین حال که FATF ذیل کشور های غیر همکار قرار گرفته ایم و علیه ما برای یک دوره های «اقدام متقابل» counter-measure) اجرا شده است. «Counter-measure» یا «اقدام متقابل» یعنی چه؟ یعنی FATF نامه ای را برای بانک مرکزی کشور های فرستد و اعلام می کند که فلان کشور را دیدگاه کن به جای «شناخت مشتری» (CDD) به شناخت همه جانبه مشتری (ECDD) نیاز است. موضوعی که برای اقتصاد ایران نگرانی ایجاد می کند، بازگشت «counter-measure» است. FATF یک برنامه اقدام دارد و این نوشته است. هیچ کس با تعامل FATF مخالف نیست بلکه موضوع درباره «برنامه اقدام» است. این برنامه بسیار سخت و تلخ نوشته شده است. در روزی که وزیر دارایی وقت (طیب نیا) زید بر نامه اقدام را امضا کرده و در آن متن عبارت زیر درج شده است: «اقدام متقابل» FATF را از حالت تعلیق می کشد و تمدید شد است. خوب حالا اگر ما «برنامه اقدام» را اجرا کنیم آیا ایران را از حالت تعلیق و از بیانیه FATF خارج می کنند؟ خیر. چرا؟ در بیانیه «بوسان» پس از آن که «برنامه اقدام» را مقابل ایران گذاشتند در پاراگراف ایران نوشته شده است که اگر مجمع عمومی FATF اجرای برنامه اقدام توسط ایران را تأیید کند، در مجمع تصمیم گیری می شود که با ایران باید چه کنیم؟ هیچ جای این بیانیه نیامده است که با اصطلاح «فهرست سیاه» یا همان «counter-measure» چهارم می شوید. نکته بعدی این است که اعضای مجمع عمومی FATF ۳۵ کشور هستند. هر بعدی هم عضو ایل و عربستان اضافه می شوند که می شود ۳۷ عضو است و این جزو نهاد ناظری است که داخلش وجود دارد. رای گیری در مجمع عمومی FATF به صورت اجماع است. به این شکل که گزارش قرائت می شود و اگر کسی اعتراض نکرد، آن موضوع مصوب می شود و اگر کسی اعتراض کند، مجمع عمومی نمی تواند به خروج ایران از بیانیه عمومی رای بدهد. خوب؛ چه کسی ممکن است اعتراض کند؟ همین حالا آمریکا در مجمع عمومی است و در بعدی این مجمع ممکن است عربستان و اسرائیل هم حضور داشته باشند. فرض کسانی که می گویند اگر این را

یکی از منتقدانی است که به صورت فنی به این مسئله پرداخته است. او به تازگی در برنامه گفت و گو محور «فتر امشب» شبکه خبر حضور یافت و به نکات مختلف در باره FATF پرداخت. آن چه در ادامه می آید، مشروح نکاتی است که دکتر مجید شاکری کارشناس مسائل اقتصادی در این برنامه مطرح کرده است.

اجرا کنیم ایران را از بیانیه خارج می کنند، این است که اسرائیل، عربستان و آمریکا هر سه با هم به نفع ایران رای خواهند داد. دوستان در وزارت خارجه می گویند که این یک بحث فنی است و مابقیه را تغیب می کنیم که این ها را وادار کنند که با وجدان و مسائل فنی رای بدهند. اما به نظر من این شدنی نیست. مسئله این است که آیا ما باید اجازه دهیم که مجدداً به «counter-measure» برویم؟ خیر. برگشت به «counter-measure» هم دوباره اجماع می خواهد. اگر یک نفر از اعضای مجمع FATF به اجماع رای ندهد ما در همین تعلیق می مانیم.

■ **آیا ایران از «counter-measure» خارج می شود؟**
سال ۲۰۰۸ تاکنون که «counter-measure» مفهوم جدید پیدا کرده است و فقط ایران آن کره شمالی وارد آن شده، هیچ کشوری تاکنون وارد آن خارج نشده است. آیا امروز خطر ناک است که به «counter-measure» برگردیم؟ بله. اما اگر «برنامه اقدام» را انجام می دادیم و مخاطراتی که گفته شد رخ می داد ولی ریسکی را می پذیرفتیم و در مقابل از «counter-measure» خارج می شدیم، آیا خوب بود؟ در آن شرایط من هم می گفتم خوب بود. آیا ما به ازای انجام برنامه اقدام از «counter-measure» خارج می شویم؟ خیر. چرا؟ چون رای گیری وجود دارد و کافی است یک نفر خلاف اجماع رای بدهد. یکی از مواردی که روی رایایی که اعضا می دهند تاثیر دارد، گزارش کسی است که اداره چهارم FATF یا اداره کشورهای دارای ریسک بالا، ارائه می دهند. در این دوره که ما با هم حرف می زنیم، رئیس FATF یک آمریکایی و یک مقام خزانه داری آمریکا است و رئیس ادارات را ایشان می چیند، پس امیدی که گزارش اداره چهارم هم نمی توانیم داشته باشیم. ما از ۴۲ درصد برنامه اقدام ۳۸ کشور در ادامه اقدام ایم و الان مستحق آن هستیم که در «counter-measure» نباشیم.

■ **ایران باید چه بکند؟**
خب حالا آیا باید زیر میز بز نیم و بگوییم ما دیگر نیستیم؟ خیر راه حل، ادامه تعامل است. ادامه تعامل به این معنا که بدون اجرای «برنامه اقدام» به دنبال آبشیم که حقانیت ما، در مجمع عمومی FATF به اعضائات کنیم. پس چه باید کنیم؟ ما باید این مواردی که در انجام اقدام یعنی ۳۸ مورد را اجرا کنیم و در زمینه الحاق به کنوانسیون های دیگر فعلا دست نگه داریم و با دانستن این که در وضعیت فعلی ما هر گز از «counter-measure» خارج نمی شویم برویم سراغ راه حلی که بدون اجرای برخی کنوانسیون ها، شرایط تعلیق ایران از «counter-measure» ادامه یابد. آیا به لحاظ عقلی این کار ممکن است؟ بله چرا که همان طور که برای خروج از «counter-measure» به اجماع نیاز داریم و این ورود به «counter-measure» به اجماع نیاز است و کافی است یک نفر رای ندهد. چون ملحق ماندن ایران به لحاظ فنی با این که ایران در «counter-measure» نباشد، هیچ تفاوتی ندارد.

■ **ما در اجرای قوانین پولشویی از بقیه کشور ها خیلی جلوتریم**
این را هم بگوییم که ما در موضوع اجرای قوانین پولشویی از بقیه کشور ها خیلی جلوتریم. مثلا هیچ جای این طور نیست که در قواعد AML یا AMLi شان سهابرس موظف به گزارش دهی به واحد AML یا FIU باشد. برخی موافقان می گویند که اگر طرف مقابل از FIU ایران سوال کند خب ایران هم از FIU آن کشور سوال خواهد کرد. ایرادی که به این نکته وارد است آن است که اگر FIU ایران پاسخ در خواست ها ندهد آن کشور در مجمع عمومی اعلام می کند که ایران پاسخ نداد و نتیجه اجماع نمی شود. اما اگر آن کشور پاسخ ما ندهد هیچ اتفاقی نمی افتد. می دانیم که ما نمی توانیم بگوییم که اطلاعات مورد در خواست کشور دیگر، محرمانه است چرا که در پنج بخش از استاندارد های FATF آمده است که از داری داخلی نمی تواند مانع اطلاع رسانی به کشور دیگر شود.

■ **آیا مسئله FATF کمک کردن با گروه های مقاومت است؟**
برخی تصور می کنند که مسئله ما درباره FATF کمک کردن به گروه های مقاومت است. این خیلی بخش کوچکی از موضوع است. اصلا مگر ما از طریق بانک به گروه های مقاومت کمک می کنیم؟ خیر. نگرانی که داریم این است که در بند ۶ کنوانسیون مبارزه با تأمین مالی تروریسم آمده است: «هر کشور عضو در موارد لزوم عندالاقضا اقداماتی را نظیر تدوین قانون داخلی اتخاذ خواهد کرد تا اطمینان حاصل کند اعمال جزایی منظور در این کنوانسیون تحت هیچ گونه شرایطی با توجه به ملاحظات مربوط به ماهیت سیاسی، فلسفی یا عقایدی برای آن ضرر نیست. مذهب یا غیره توجیه نباشند». بر اساس این بند ما نمی توانیم تحفظ کنیم که کدام سازمان تروریستی است و کدام سازمان تروریستی نیست. البته ما در باره این بند تحفظ کرده ایم ولی قبول نیست چون خلاف روح کنوانسیون است. آیا ما نگران هستیم که حزب ا... و حماس را بزنند؟ نه ما اصلا نگران حزب ا... لبنان نیستیم، نگران مسائل داخلی خودمان هستیم. در «برنامه اقدام» نیز در نقاط مختلف آمده است که «هر کشور باید از تروریست بداند. آیا ما همین حالا یک نهاد عادی حاکمیتی داریم که تحت تحریم سازمان ملل باشد؟ بله سازمان صایع دفاع.

■ **صرفی های ایرانی با گزارش یک نهاد وابسته به امارات و عربستان تحریم شد**
می دانیم که یک ساختار مبارزه با پولشویی به نام «CTFT» در سفر ترامپ به عربستان (سال ۲۰۱۶) به صورت مشترک با امارات ایجاد شده است که از نهادهای همکار FATF هم هست و صرف های ایرانی که در اردیبهشت ماه هدف حمله تحریمی آمریکا قرار گرفتند و بخش مهمی از ساختار ارزی ایران در دبی فروپاشید بر اساس گزارش همین «CTFT» انجام شد.

پرونده |

جبرائیلی: آمریکا اجرای FATF را برای دقیق تر کردن سلاح خودش می خواهد
<div></div>
<p>سیدياسر جبرائیلی، پژوهشگر اقتصاد سیاسی هم یکی دیگر از منتقدان جدی اجرای «برنامه اقدام» است که معتقد است هدف از فشار آوردن به ایران برای اجرای استاندارد دهای FATF، افزایش ضریب آسیب پذیری کشور و دقیق تر شدن حملات و ضرباتی است که می خواهند به اقتصاد ما وارد کنند. آن چه در ادامه می آید، بخشی از گفت و گویی است که جبرائیلی باروز نامه فرهیختگان انجام داده است.</p>

اصولا کار کرد این ماجرا یعنی همین مسئله FATF چیست و چگونه کشور را تحت فشار قرار می دهد؟
یکی از اصلی ترین ابزار های استیکار برای اعمال سلطه در عصر حاضر، استاندارد دساز ی قاعدسازی در سطح بین المللی و اجبار کشور ها برای رعایت کردن این قواعد و نظامات است. کار کرد این قواعد به گونه ای است که با سلطه رابطه متقابل دارد؛ یعنی از یک سو توسط قدرت های سلطه جو تدوین می شود، از سوی دیگر اجرا شدن این نظامات، عامل تقویت قدرت سلطه گر است. هر چه پایبندی کشور ها به این قواعد و استانداردها بیشتر باشد، نظام سلطه قدرتمندتر و توان رزوی گوی اش بیشتر خواهد شد. یکی از اساسی ترین نظامات بین المللی که چنین رابطه متقابلی با قدرت های سلطه گر دارد، نظامات متعارف اقتصادی به ویژه نظامات مالی است. نظام سلطه در دهه های گذشته موفق شده با ایجاد، توسعه و متعارف ساختن یکسری قواعد نظامات مالی در جهان، بر جریان معاملات اقتصادی میان کشور ها اشراف پیدا کند و با تکیه بر این اشراف، ابزار های دیگر خود مانند تحریم و تهدید را برای اثر ضربه زدن به اقتصاد کشور های مخالف سلطه به کار گیرد. از کنفرانس سال ۱۹۴۴ بر تون وودز، این روند آغاز شد و پیوسته و بنا به اقتضات زمان، تغییراتی در نظامات مالی بین المللی ایجاد کردند. تأسیس نهادهایی مانند بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، مسلط ساختن دلار به عنوان یک راز بین المللی، ایجاد سامانه های مانند سوئیفت، تشکیل نهادهایی مانند FATF و اجبار کشور ها بر رعایت استاندارد های آن را باید در چار چوب همین سیاست دید.

آیا این اقدام موثر تر از دیگر مسیر های تضعیف یک کشور مانند حمله نظامی است؟

امروز آمریکا از این اشراف و سلطه ای که بر شبکه مالی بین المللی دارد، به عنوان یک قدرت جایگزین نظامی یاد می کند و نام آن را قدرت اعمال فشار می گذارد که مزایای قدرت سخت و نرم را دارد و معایب و هزینه ها و محدودیت های آن را ندارد. شرط اساسی موفقیت دشمن در بهره برداری از این امکانات و ابزار ها اینست در حوزه مالی بین المللی، حضور هر چه بیشتر ما در این شبکه مالی و محدود ساختن مبادلات و معاملات مان به این شبکه و نظامات مرتبط با آن است. دو سال قبل، در گزارش یکی از مراکز وابسته به دستگاه نظامی آمریکا (گزارش موسسه رند برای دفتر بازبینی دفاع چهار گانه پنتاگون) در این باره تصریح شد که آمریکا دیگر امکان استفاده از قدرت نظامی خود علیه سه کشور ایران، چین و روسیه را ندارد، اما می تواند از سلطه خود بر شبکه مالی بین المللی علیه این کشور ها بهره برداری کند و به آن فشار بیاورد که رفتار شان را طبق میل آمریکا تغییر دهد. هر چه این سه کشور در این نظامات مالی بیشتر ادغام شوند، ضربه آسیب پذیری آن ها در برابر حملات آمریکا افزایش خواهد یافت، لذا می بینیم که ما را برای ادغام در این نظامات هم تشویق می کنند و هم تهدید، هم حمایت می کنند و هم اجبار. هدف چیست؟ هدف همان افزایش ضریب آسیب پذیری ما و دقیق تر شدن حملات و ضرباتی است که می خواهند به اقتصاد ما وارد کنند.

شما با چه اسناد و شواهدی پیوستگی این چهار لایحه با ضوابط گروه ویژه اقدام مالی و کلیت این مجموعه به قصد واشنگتن برای استاندارد دساز ی روابط اقتصادی ایران، طبق میل آمریکا خارج را مد نظر قرار می دهید؟

قبلا چندین بار در این باره حرف زده ام چند بار هم نوشتم، اما متاسفانه شاهدیم که برخی از جانب دولت اسناد و شاهد بین را نمی خواهند بپذیرند و مطرح می کنند که این لایوح FATF، رابطه ای ندارد؛ گزارش های که با اسناد متقنی قابل رد است.

اول: الزام الحاق به کنوانسیون پالو مو
کنوانسیون تأمین مالی تروریسم به صراحت در ماده ۳۶ توصیه های FATF آمده است. در صفحه ۲۵ این سند ۱۳۰ صفحه ای، این موضوع کاملاً روشن است و جای بحث ندارد.

دوم:
بندهای اول و دوم از بخش «همکاری بین المللی» در برنامه اقدام (Action Plan) توافق شده میان دولت آقای روحانی و FATF عبارت اند از: «تصویب و اجرای کنوانسیون پالو مو» و امضا، تصویب و اجرای کنوانسیون مبارزه با تأمین مالی تروریسم. «**سوم:**
بند چهارم از بخش «در تأمین مالی تروریسم» در برنامه اقدام (Action plan) توافق شده میان دولت آقای روحانی و FATF، ناظر به یکی از لایوح چهار گانه است: توافق اصول قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم به منظور حذف معافیت جرم تأمین مالی تروریسم برای گروه های مشخص شده «تلاش برای مقابله با اشغال خارجی، استثمار و نژادپرستی».

چهارم:
بخش اجر م پولشویی» از برنامه اقدام توافق شده میان دولت و FATF نیز کاملاً ناظر به اصلاح قانون پولشویی است.

در باره استاندارد دهای FATF گفته می شود چطور ۱۹۰ کشور دنیا این استاندارد ها را اجرا کرده اند و مشکلی برایشان پیش نیامده است، اما مخالفان FATF در ایران می گویند برای کشور ما مشکل ایجاد خواهد شد؟
پاسخ این است که مگر وزارت اطلاعات، وزارت دفاع، وزارت ارشاد، سازمان صدا و سیما، نهادهای نظامی و بیش از ۲۰۰ نهاد فردی و دولتی دیگر در این ۱۹۰ کشور تحت تحریم آمریکا هستند که با اجرای استاندارد دهای FATF مجبور به تحریم دستگاه های امنیتی - اجتماعی خود در داخل کشور شان نیز شوند؟

ببینید آقای عراقچی در جلسه ای که با آقای ظریف و شمخانی در مجلس حاضر شدند، بیان کردند که تصویب و اجرای FATF مطابق اروپا برای ادامه برنامه جرم است. قبلاً هم گفته شده بود که برقراری روابط بانکی بین المللی ما منوط به اجرای FATF است. اگر FATF را اجرا کنید، این روابط به شکل ایده آل برقرار نخواهد شد، مگر با تحریم داخلی نهاد ها و افراد تحت تحریم آمریکا. مسئله این است که قبل از اجرای FATF نهاد های مالی به پنهان ای که نمی دادند مصرف در کشور های دیگر، به ایران SDN لیستی ها هستند یا خیر، از همکاری خودداری می کنند. پس از اجرای FATF، شما باید بین تحریم داخلی SDN لیستی ها و همکاری نهاد های مالی خارجی یکی را انتخاب کنید. آن چه مشکل روابط مالی ما را حل خواهد کرد، فاصله گرفتن از نظام مالی تحت سلطه آمریکا و استفاده از نظامات جایگزین پولشویی است. اما اگر این متن نهاد باشد، ممکن خواهد بود.

استدلال برخی در پاسخ به این سخن این است که آیا نباید در کشور با پولشویی مبارزه کرد؟

کسی مخالف مبارزه با پولشویی و جلوگیری از تأمین مالی تروریسم نیست و از قضایکی از بهترین اقداماتی که باید انجام بگیرد، همین است. بند ۹ سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی تصریح دارد که «شفاف سازی اقتصاد و سالم سازی آن و جلوگیری از اقدامات، فعالیت ها و زمینه های فسادزاد در حوزه های پولی، تجاری، ارزی و...» انجام شود. اجرای این بند به کمک خواهد کرد نه تنها جلوی تأمین مالی تروریست های فعال در داخل کشور توسط دشمنان خود را بگیریم، بلکه رهگیری کمک های مالی مصوب کشور دیگر به آمریکا به ضد انقلاب داخلی که خود را در قالب تبلیغ فتن برند خارج می در نشریات ضد انقلاب نشان می دهد و یک پولشویی آشکار است، ممکن خواهد بود.

ما با آمریکا درگیر جنگ همه جانبه اقتصادی هستیم و این کشور با توجه به ویرکرد جدید خود که تحریم ما را یک سلاح هدایت شونده به می داند، همه های خود

را برای دقیق تر شدن این سلاح هدایت شونده به میدان آورد است و FATF یکی از این ابزار ها است.

امریکا اجرای FATF را در ایران برای این نمی خواهد که مشکلات روابط مالی بین المللی ایران حل شود. برای این می خواهد که سلاح خودش دقیق تر کار کند. لایوح چهار گانه دولت آقای روحانی، برای بالا بردن دقت تسلیحات مالی آمریکا است. این گفته خوان زارانه، معاون مدیریت مبارزه با تروریسم و جرایم مالی در وزارت خزانه داری آمریکا بسیار قابل تأمل است که «برای قرار دادن ایران در تنگنا و سخت تر کردن شرایط برای این کشور، به حضور کامل FATF نیاز است».